

Κατρακυλώ στην άβυσσο μὰ μέσ' ἀπ' τὸ σκοτάδι
Χωρὶς νὰ βλέπω ξάφνου ἀκόῃ μία φωνὴ ἀπὸ πέρα
«Ἐδῶ θα βρῆς κείνὸ ποῦ ζητῆς ἐδῶ βαθεῖα, στὸν "Ἄδη!»

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Εἶδες πουλάκι κάποτε πρὶν γίνουν τὰ φτερά του
Πῶς λαχταρίζει μὲ χαρὰ καὶ μέσ' ἀπ' τὴν φωλιὰ του
Γλυκοφιλεῖ τὴν μάνα του, μικρὴ ξινιάσια φέρονει
Καὶ κάποιον πόνο μυστικὸ μὲ στὴν καρδιά του φέρονει;
Μὰ τὸ φωτίζει μοναχὰ μὲ στὴν ζωὴ του ἀχτίδα,
Καὶ μιὰ τρανὴ γοργοπηδαίει στὰ στήθεμα του ἐλπίδα,
Μὰ σὰν τρανήγουν τὰ φτερά κι' ἀρχίζει νὰ πετάξῃ,
Κι' ἀγάλλει ἴλιγα ἑσώκλαρα στὸ πέταμά του ἀλλάξῃ
Μαζὺ μ' ἐκείνὸ τὸ πέταμα ποῦ κίνοῦν τὰ φτερά του
Φεύγει κι' ὁ πόνος ὁ παλιὸς ποῦ κλειούσε στὴν καρδιά του.

"Ἐτσι καὶ σύ, σὰν ἦσουν μικρὸ στὴν ἀγκαλιὰ μου
Κι' ἐπαίζανε τὰ χεῖλιά σου μὲ τὰ γλῶκὰ φιλιὰ μου,
Ἐλαχταροῦσες κι' ἔλεγες: «Ἴποτε δὲν εἶν' ἄλλο,
Κανένα πόθο δὲν θὰ βρῶ στὸν κόσμῳ περὶ μεγάλο!»
Μὰ τώρα ποῦ ξεπέταξες μακρονά, μακρονά διαβαίνεις
Καὶ στὴν λαχτάγ' ἀδιαφορεῖς, καρδιᾶς λησιονημένῃς.

(Ἀθήναι)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Ἐἰς ἀγίωλουτον

Κομπῶς, μὲ γάντια καὶ μοκέλ ποζάρει καὶ Γαλλίσει
τὶς τελευταῖες ἐντυσαῖν ὁ σὺντακ φυλλομετρῶ.
Μὰ σὰν τὸν βλέπω σοβαρῶς, νομίζω μελετᾷ
πίστες σαυδέλλεις κάθε τόμος νὰ τυλίγῃ.

Χρ. "Ἐσπ.